



Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0539r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 8. 3. 2016
podpis: [Podpis] 17. 3. 2016

Praha 4. března 2016
Č.j.: MV-185061-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali [redacted] n, nar. 1
3 Karpovo - Naděždinka – Ukrajina, a [redacted] l, roz.
nar. [redacted] arpovo – Naděždinka – Ukrajina, (dále také „žadatel“, „žadatelka“, „žadatelé“), oba státní občané Ukrajiny, oba trvale bytem [redacted] 2
[redacted], zastoupeni JUDr. [redacted] lvokátem se sídlem náměstí
[redacted] Mladá Boleslav, (dále také „právní zástupce“), rozhodnutí
Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 25. 9. 2015, č. j.: VS-4755/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Na základě společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále také „žádost“), podané prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje bylo Ministerstvem vnitra zahájeno správní řízení. Žadatelé uzavřeli manželství v roce 1991 na Ukrajině, z manželství se narodily 2, dnes již zletilé děti [redacted] nar. 1 [redacted] která v roce 2014 nabyla české státní občanství prohlášením podle ustanovení § 35 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále také „zákon č. 186/2013 Sb.“). Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni 12. 4. 2006, žadatelka ke dni 26. 4. 2006.

Vypraveno dne:

- 8 - 03 - 2016

[Podpis] 1

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 20. 4. 2015 správní řízení o žádosti přerušilo a vyzvalo žadatele k předložení dokladů nezbytných k řádnému projednání žádosti, aby byl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje ustanovení § 3 správního řádu. Žadatelé byli informováni o zahájení správního řízení a o právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

V průběhu správního řízení Ministerstvo vnitra zjistilo, že žadatelé splňují ke dni podání žádosti podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, a po tuto dobu se zde převážně zdržují, podmínku, že v posledních pěti letech nebyli pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelé nesplnili podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť z jimi předloženého vyúčtování zdravotního pojištění vyplynulo, že neplatili povinné zálohy na veřejné zdravotní pojištění v zákonem stanovených termínech, čímž porušovali zvláštní právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění. V této souvislosti požádali o prominutí nesplnění dotčené podmínky, kterou jim Ministerstvo vnitra ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo, neboť neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele pro její prominutí, žadatelé povinnosti porušovali opakovaně, aniž by jim v tom bránily jakékoliv objektivní okolnosti.

K požadavku na předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, Ministerstvo vnitra konstatovalo, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb. se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Na základě shora uvedeného Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podali žadatelé prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad.

V úvodu rozkladu žadatelé uvádí, že na území České republiky se zdržují od roku 1997 a od roku 1998 v České republice soukromě podnikají. Následně se žadatel stal společníkem ve společnosti ... on CZ, s.r.o. a žadatelka

začala pracovat jako provozní ve společnosti s.r.o. Uvedli také, že na území státu vychovali 2 děti, (syna a dceru), přičemž dcera již získala české státní občanství.

K vytýkaným pozdním úhradám záloh na veřejné zdravotní pojištění žadatelé v rozkladu uvádí, že veškeré své závazky včetně příslušenství vůči zdravotní pojišťovně před podáním žádosti vyrovnali a nemají žádných nedoplatků na zdravotním pojištění, což je doloženo ve spise. Uvedli také, že prodlení s úhradou záloh na pojistné na veřejné zdravotní pojištění poměrně delší dobu předchází podání žádosti. Proto žádají ministra vnitra, aby napadené rozhodnutí zrušil a rozhodl tak, že se jejich žádosti vyhovuje. Konstatovali také, že jsou si vědomi, že na udělení českého státního občanství není právní nárok, ale že svým vztahem k České republice prokazují dlouhodobě svůj soustavný zájem stát se řádnými občany, kteří respektují právní řád.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelé splňují podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť mají povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádosti, a po tuto dobu se zde převážně zdržují, nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Středočeského kraje prokázali dne 5. 2. 2014 znalost českého jazyka. Podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství neprokazují, jak již bylo uvedeno v části I. tohoto rozhodnutí.

Důvodem pro zamítnutí žádosti zůstává skutečnost, že žadatelé neplnili povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů).

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Ministr vnitra konstatuje, že z dokladů předložených v průběhu správního řízení je patrné, že žadatelé řádně a včas nehradili pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále také „pojistné“), hradili je opakovaně se zpožděním. Žadatel je

pojištěncem Zaměstnanecké pojišťovny Škoda, zařazen v kategorii podnikatelé. Z přehledu úhrad záloh na pojistné za období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015 vyplývá, že žadatel uhradil zálohy na pojistné v dubnu 2015, a to ve výši 5 391 Kč, přitom měl mít ke dni 30. 4. 2015 uhrazeno pojistné ve výši 7 188 Kč. Zbytek dlužného pojistného uhradil dne 6. 5. 2015. V roce 2014 činil nedoplatek na pojistném 12 254 Kč a žadateli bylo vyměřeno penále ve výši 894 Kč, v roce 2013 nedoplatek na pojistném činil 12 459 Kč a penále bylo vyměřeno ve výši 1 631 Kč, v roce 2012 je vykazován nedoplatek na pojistném ve výši 11 876 Kč, penále bylo vyměřeno ve výši 1 516 Kč a v roce 2011 činil nedoplatek 13 360 Kč a penále bylo vyměřeno ve výši 2 077 Kč. Z dokladů lze zjistit pochybení i v letech 2010, 2009, 2008 a 2006 (založeno ve spise pod položkou č. 26). Z uvedeného lze hodnotit žadatelův přístup k plnění dotčené povinnosti jako laxní, a ke změně nedošlo ani v době řízení o žádosti, když poslední nedoplatky na pojistném byly žadatelem uhrazeny v květnu 2015. Žadatelka také neplnila své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, když jako pojištěnec Zaměstnanecké pojišťovny Škoda opakovaně hradila pojistné opožděně, což lze doložit údaji z vyúčtování plateb na pojistné, kdy například za rok 2010 dosáhly nedoplatky enormní výše 19 205 Kč a penále částky 1 542 Kč (založeno ve spise pod položkou č. 28). V této souvislosti byl zhodnocen rozsah a závažnost porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění. Ministr vnitra ve shodě se závěry Ministerstva vnitra dospěl k závěru, že v daném případě se nejednalo o bagatelní částky, nýbrž nedoplatky dosahovaly enormních částek, a nejednalo se o jednorázové porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, nýbrž k opožděným platbám docházelo opakovaně. Žadatelé se na území České republiky zdržují dlouhodobě, od roku 1997, tj. více než osmnáct let. Tato dostatečně dlouhá doba pobytu na území České republiky jim dala nepochybně víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také beze zbytku plnit. Proto se ministr vnitra domnívá, že je nutné žadatelům poskytnout určitý čas k tomu, aby prokázali, že do budoucna se vystříhají neplnění svých zákonných povinností. V kontextu uvedených závažných pochybení a jejich přístupu k plnění těchto povinností nemůže ministr vnitra akceptovat jejich názor uvedený v rozkladu, a to, že jsou si sice vědomi, že na udělení českého státního občanství není právní nárok, ale že svým vztahem k České republice prokazují dlouhodobě svůj soustavný zájem stát se jeho řádnými občany, kteří respektují právní řád. Právě uvedenými nedoplatky a penalizací na úseku veřejného zdravotního pojištění prokázali opak, kdy povinnosti vyplývající z předpisů shora citovaných, jež jsou součástí českého právního řádu, opakovaně porušovali, čímž nedoplatky na pojistném dosahovaly vysokých částek. Zejména u žadatele přetrvávaly i v době po podání žádosti, proto prvostupňový správní orgán a ani ministr vnitra nemohl akceptovat argument sdělovaný v rozkladu, že veškeré závazky včetně příslušenství vůči zdravotní pojišťovně před podáním žádosti jsou vyrovnány a není žádných nedoplatků na zdravotním pojištění. V této souvislosti ministr vnitra musí také konstatovat jejich nedostatečnou integraci do české společnosti spočívající v neplnění základních povinností vyplývajících pro ně ze zákonů České republiky,

o jehož občanství projevují tak enormní zájem. Respektování českého právního řádu je totiž základním a mezním předpokladem pro integraci osoby žádající o české státní občanství do české společnosti. V intencích shora uvedeného pak ministr vnitra nemohl důvody uvedené žadateli v rozkladu zohlednit jako důvody hodné zvláštního zřetele, na základě kterých by nesplnění dotčené podmínky mohl ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout.

Ministr vnitra konstatuje, že napadené rozhodnutí reflektuje i judikaturu Nejvyššího správního soudu respektive rozsudek ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105, ve kterém Nejvyšší správní soud uvádí, že ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství předpokládá určitou intenzitu, tedy závažnost daného porušení zvláštního právního předpisu (zákona na úseku veřejného zdravotního pojištění). Stejně tak předpokládá i další podstatné okolnosti protiprávního jednání žadatele, které musí být takové, aby bylo skutečně naplněno reálné riziko pokračování v porušování povinností ze strany žadatele. Ministr vnitra uvádí, že na základě shora uvedeného v případě žadatelů je předpoklad protiprávního jednání spočívající v pokračování v porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění zcela reálný. Podle principu proporcionality Nejvyšší správní soud hodnotil smysl a účel podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a to ve vztahu k charakteru a závažnosti porušení dotčené povinnosti a konstatoval, že smyslem a účelem této podmínky je vyloučit z možnosti nabytí českého státního občanství žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy v daném případě veřejné zdravotní pojištění, neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový žadatel pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový žadatel české státní občanství nenabyl.

Další skutečnosti uváděné žadateli v úvodu rozkladu, tj., že na území České republiky se zdržují od roku 1997 a od roku 1998 v České republice soukromě podnikají, že se žadatel následně stal společníkem ve společnosti CZ s.r.o. a žadatelka začala pracovat jako provozní ve společnosti Věmec s.r.o., a že na území České republiky vychovali 2 děti, (syna a dceru), přičemž dcera již získala české státní občanství, neodůvodňují jejich opakovaně dlouhodobé porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, jak již bylo shora uvedeno. Ministr vnitra se v této souvislosti domnívá, že uvedené skutečnosti nelze zhodnotit jako důvody hodné zvláštního zřetele a dotčenou podmínku jim prominout. Naopak jejich dlouhodobý pobyt a zapojení do pracovního prostředí na území České republiky, mělo žadatele stimulovat k tomu, aby si osvojili a plnili povinnosti, jak od nich vyžaduje český právní řád na tomto úseku. Nedoplatky na pojistném, jak je shora uvedeno, naopak dosahovaly vysokých částek. Tyto skutečnosti lze sice považovat za integrační kritéria, avšak v poměru k závažnosti neplnění dotčených povinností integraci žadatelů na základě nich nelze pozitivně zhodnotit.

V návaznosti na shora uvedené ministr vnitra konstatuje, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zásadou proporcionality, přiměřenosti a legitimního očekávání.

Ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

